

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

6. Othonielis, Daudis, itemque Ruth, Estheris & Tobiaë nuptæ, virtutibus
impetratæ.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45686

Exod. 2. 16.

tauit exitium, inuenit coniugium. Et inuenit sua benignitas, dum defenderet feminas iniuriam passas. Erant Sacerdoti Madian septem filia, qua venerunt ad hauriendam aquam: & implentis candelibus ad aquam cupiebant greges patris sui. Superuenerunt pastores, & eiecerunt eas: surrexitq; Moyses, & defensis puellis, ad aquam uit oues earum. Quae, cum reuertissent ad Raguel patrem suum, dixit ad eas: Cur velocius venistis solito? Responderunt, vir Aegyptius, liberauit nos de manu pastorum: insuper hausit aquam nobiscum, potumq; dedit ouibus. At ille, Ubi est? inquit. Quare distulistis hominem? Vocate eum, ut comedat panem. Iurauit ergo Moyses, quod habitaret cum eo. Accepitq; Sephoram filiam eius uxorem. Tota series est à diuina bonitate. Vlscitur Moyses fratres Hebraeos, contra Aegyptium percutientem. Componit ipsorum inter sese Hebraeos rixantes. Mercedis loco, eadem audire debet exprobrari. Meruit Pharaonem. Fugit, incidit in puellas iniuriam patientes. Succurrit, & ianuam sibi aperit ad hospitium & matrimonium. Sic coniuges quarendae sunt benefaciendo, non per lenones, non per copulatrices, non per fraudes, non per caedes & mortes procorum, ac riuulium. Quam multis generosa, in bellis, facta, aut defensi innocentes, aut pietas sua, bonique nominis existimatio è bis septem Iunonis nympharum vnquam conciliauit? Siquidem

VI.

Iosue. 15. 37.
Iudic. 1. 12.

1. Reg. 18. 27.

Sexto multi fortiter pugnando uxores generosorum parentum meruerunt. Nam dixit Caleb: Qui percusserit Cariah Sepher, & ceperit eam, dabo ei Axam filiam meam uxorem. Cepitq; eam Othoniel filius Cenez frater Caleb iunior: deditq; ei Axam filiam suam uxorem. Dauid quoque, ut Michol filiam Saul uxorem haberet, Philistinum debuit gladio percutere; & ut percuteret, Dominus erat cum eo. Ceterum, quod manu fortis obtinuerunt isti, id alijs vel morum modestia, vel educatio, vel ipsa erga Deum pietas, immo & parentum eleemosyna, & charitas impetrauit. Nota est historia de paupere Ruth, ethnicam Booz in sponsum acquirente; de Esther regi Assuero in manus conueniente. Sed ante omnia longissimam considerationem meretur Tobias & Sara, ad quorum coniugium multa diuinae prouidentiae argumenta confluxerunt. Tobias ab

gelo Raphaële ducitur in via. 2. Ab eodem custoditur, contra immanem piscem. 3. Consultit Angelum Tobias, *Ubi vis ut maneamus?* quod idem vtinam, multi suum Angelum custodem consulerent. 4. Respondens Angelus, ait: *Est hic Raguel nomine, vir propinquus de tribu tua, & hic habet filiam nomine Sararam: sed neque masculum, neque feminam ullam habet aliam, præter eam. Tibi debetur omnis substantia eius, & oportet eam te accipere coniugem.* Filia quippe, quæ fratrem non habebat, nubere debebat alicui de cognatione sua, ne possessiones, de tribu in tribum, aut de familia in familiam transferrentur. 5. Septem viri, quibus Sara tradita est, mortui sunt, ut Sara Tobiz servaretur. 6. Instruitur ab ipso Angelo, quàm castè incundum sit matrimonium, ne per libidinem detur dæmonio potestas dominandi. Tres noctes primas à coniugij vsu iubetur abstinere, orationi vacare, benedictionemque divinam obtinere. Quam consuetudinem adedò ab antiqua Catholica nobilitate, observatam constat, ut nonnulli parentes sponsam tribus primis noctibus ne ad torum quidem sponsi admitterent. De nostri seculi moribus quidam loquens dixit: *Adedò nunc homines ab hac consuetudine recesserunt, ut pro magno habendum sit, si sponsi, tribus diebus, ante nuptias, non fiant coniuges.* Multi maledictionem merentur, quia non expectant benedictionem. 7. Ex eadem Angeli instructione Tobias partem iecoris posuit super carbones vivos, & utique etiam partem cordis supra nominatam ac de pisce servatam. Quæ sanè ad dæmonem, naturali virtute, fugandum non valuerunt; cum corporeæ res in spiritus agere non possint. Igitur pars iecoris & cordis carbonibus superimposita, ex ordinatione divina, per Angelum significata, supernaturali virtute, dæmonium pepulerunt. Quemadmodum & ignis infernalis in damnatos spiritus agit; & exorcismi; itemque aqua benedicta; & cerei Agni Dei; & reliquæ Sanctorum; & alia quædam externa dæmones cælesti vi cogunt, ac proinde non negligenda, multoque minùs contemnenda sunt. His ergo vijs innocentem castumque Tobiam Dominus ad nuptias perduxit. Idem ille Dominus, qui postea homo factus nuptijs interesse cum Matre & discipulis suis voluit, sponsosque, aqua-

Tob. 6. 3.

11V

Num. c. vit.

Tob. 8. 2.

Tob. c. 6. 5.

Ioan. 2.

rum sex hydrijs contentarum in vinum præstantissimum versum miraculo, honoravit. Hæc è diuinis litteris: subiungantur vnum è profanis. Nam

VII.

Ælian. lib. 17.
variar. c. 33. &
Strabo lib. 17.

Septimò, etiã quod fortunæ aut casui nonnulli tribuunt sine Numine non fit, quando scilicet admirabili quodam eventu, aut inopinata occasione, animi nihil tale sperantium in nuptias trahuntur. Rhodopen omnium Egyptiorum ferunt pulcherrimam fuisse. Cui aliquando lauanti inopinatum atque inexpectatum amans fortuna contulit munus, non isto animo, sed fortuna venustateq; dignum. Cum enim lauaret, atque vestimenta famula custodirent, aquila deuolans alterum calceum abstulit, eumq; secum deportauit Memphim, iudicium exercente Psammeticho, & in sinum calceum iniecit. Psammetichus miratus pulchritudinem calcei, & fabricationis artem atq; concinnitatem, & auis factum, mandauit, vt per vniuersam Egyptum quæreretur femina, cuius calceus esset, eamq; inuentam in matrimonium accepit. Etsi enim Rhodope, ob vitæ licentiam, digna rege non fuit; regi tamen, sine dubio, iuste iudicium facienti, actionesq; recte danti, aut alia de causa, vt vel temporalem aliquam mercedem reciperet, diuina bonitas eam voluit, aquila paronymphum agente, adiungere venustatem; & formã, hoc est, caduco bono, caduca magis, quàm æterna amantis, merita compensare. Nihil enim finit esse non remuneratum. Faciunt & damnandi quædam bona, sed mercedem capiunt in terra; opibus aut muliere pulchra contenti. Habent ergo, quod optant; quia plus non merentur. Aliud præmium præparatum est æstimatoribus æternitatis. Quoniam iustus Dominus, & iustitias dilexit: aquatum vidit vultus eius. Nisi quis Orco potius eam calcei transferendæ artem velit tribuere, quàm cælo; & Aquilam existimet, à Tritone in cinore, ad Rhodopen citatam, tabellarij officio functam esse. Sed neque hoc quidem pacto, nuptiæ, sine Numinis iudicio sunt conciliatæ: vel enim meruit rex, formã decipi, vel Rhodope exaltata est, vt grauius allideretur. Quippe haud raro cogitur iustitiæ esse minister, qui est magister iniquitatis. Seu Stygius igitur fuerit vultur, seu aquila naturalis, coniugium calceolo procuratum, non Fortunæ est ascribendum, sed diuinae pro-

Psal. 10. 3.